

derved vilde være kommen ud over den Banfælighed, at man, naar man naaede henimod den 1ste April 1875, igjen skulde give en ny Lov, der udstrakte Varigheden af Forhøielsen til Slutningen af næste Finantsaar. Slikt er imidlertid ikke tilfjet ved Forslaget, der kun indeholder en ganske almindelig Bestemmelse, som jeg desværre tror vil komme til at vare temmelig længe. Dette ligger ikke i, at de henimod 4 Maaneder, der endnu ere tilbage, før vi naae den 1ste April, ikke skulde være tilstrækkelige til, at vi, efter at vi gjentagne Gange have beffjættiget os med Forslaget om Hærens Revision, skulde kunne gjøre denne Revision færdig, hvis der virkelig var en Samstemning om alvorlig at arbejde derpaa. Det tror jeg ikke, at man med Grund vil kunne paastaa, og det har heller ikke været Meningen, den Gang Grundloven satte de aarlige Sessjoners Længde til omtrent 2 Maaneder, at de forekommende Lovarbejder skulde udtræve; saa overordentlig langtrukne Forhandlinger, som det senere har viist sig, at Praxis har ført til. Jeg mener alfsaa, at den Tid, der er tilbage, inden vi naae den 1ste April, vil være fuldkommen tilstrækkelig til at gjøre Hærens Revision færdig, naar man virkelig har Villien dertil, og i alt Fald kan jeg nævne Exempler fra andre Lande, hvor Lovforslag, uaftet de have haft en ganske anden omfattende Betydning end det her omtalte, ere bleve gennemførte paa forholdsvis langt kortere Tid. Det er derfor en Selvfølge, at jeg vil stemme imod det foreliggende Ændringsforslag, og jeg opfordrer Andre til at gjøre Samme.

B. Solm: Med Hensyn til den ærede sidste Taler's Uttringer om, at man maatte kunne faae Revisionen af Hærens Revision færdig denne Gang, skal jeg dog bemærke, at man skal have Banfælighed ved at paavise Tilfælde, hvori Rigsdagen i saa kort et Tidsrum, som der kan forudsættes at være tilbage af nærværende Samling, har faaet en Lov af saa stor og omfattende Betydning som Loven om Hærens Revision færdig. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem fra sit Standpunkt kan mene, at man nok kunde faae Loven færdig i saa kort et Tidsrum; men det er da ogsaa begrundet i, at han i Hovedsagen er enig i, hvad der ligger i Lovforslaget, medens vi Andre, som ønske nogen Forandring deri, ikke have saa nemt ved at være den Anskuelse, at vi kunne faae det saa hastig færdig. — Naar Alle, som tage Ordet her, ere enige om denne Forhøielse af de Menige's Lønning, synes det noget forunderligt, at man ikke kan blive enig om Maaden, hvorpaa Forhøielsen skal ske, og jeg forundrer mig virkelig noget over de forskellige Argumenter, som blive fremsatte her, hver Gang Forslag om denne Forhøielse foreligger. Da de ærede Medlemmer for Præstø Amt's 6te Balgkreds (Bojfen), Svendborg Amt's 5te Balgkreds (Høgsbro) og jeg tillode os

første Gang at stille et saadant Forslag, stemte man imod det af formelle Grunde. Nu er Forslaget kommet fra Regeringens Side, men desuaftet kan man ikke stemme for det, fordi man fra vor Side vil have dets Varighed forlænget noget videre end til de 3 Maaneder (Ankjer: Noget videre!) Det ærede Medlem siger: „Noget videre“ og det minder mig om det Udtryk i det ærede Medlems Foredrag, at der maasse endnu kunde være en Mulighed for Enighed, naar man satte Lovens Varighed til 31te Marts 1876. Jeg er nær ved at tro, at vi kunde blive enige derom; thi man maa dog gaa ud fra den Forudsætning, at vi til den Tid blive færdige med Hærens Revision. Jeg tror, at man er berettiget til at slutte, at vi, om vi end ikke kunne blive færdige med Hærens Revision i Mar, dog, hvis den forelægges ved Begyndelsen af næste Samling, ville blive færdige med den næste Gang. (Ankjer: Det bliver affkurat det Samme næste Mar som i Mar!) Det ærede Medlem siger, at det bliver affkurat det Samme næste Mar som denne Gang. Jeg veed ikke, hvorpaa han begrundet dette, men det vil han maasse fige os siden. — Da jeg forlangte Ordet, var det for at henvende et Par Bemærkninger til den høitagede Krigsminister, idet ogsaa jeg meget kunde ønske en fylbigere Udtalelse fra hans Side om, hvorfor Regeringen ikke vil modtage et Forslag som det, der her er stillet af det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Balgkreds (Bojfen). Det forekommer mig nemlig, at det dog vilde være noget forunderligt, om man fra 1ste Januar til 1ste April næste Mar gav de Menige og de med dem i Klasse Staaende en forhøiet Lønning, men at man fra 1ste April igjen vendte tilbage til den nuværende Lønning. Derfor kunde jeg meget ønske at høre en bestemt Udtalelse fra den høitæredede Krigsministers Side om, hvilke Grundene ere. Vi have hørt to ærede Hærens Grunde for at stemme imod Ændringsforslaget, og det var da den, at de paa en Maade stillede de Menige i Klasse med Embedsmændene; de vilde først se, hvorvidt vi vare tilbøjelige til at give Embedsmændene en Forhøielse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Balgkreds (Hindenburg) sagde, at der kunde være mindre Grund til at indrømme Forhøielse af de Menige's Lønninger, fordi de fleste af dem sit Hjælp hjemmefra. Det var efter min Opfattelse en ganske forunderlig Slutning. Dersom man skulde drage en bestemt Slutning fra de Menige til Embedsmændene, blev det alfsaa den, at der ikke var noget Nødvendighed for at give de Embedsmænd en Forhøielse, som have Formue at tage til; thi ingen Menig kan jo faae Hjælp hjemmefra, uden at han enten har formuende Forældre eller selv har Formue. Den ene Slutning maa drage den anden med sig. (Hindenburg: De kunne følges ad!) Hvis det ærede Medlem vil komme med Forslag i den Retning, er jeg vis paa, at han selv vil blive